

„Am luptat lupta cea bună”

John Thomas Mawson (1871-1943)

„Am luptat lupta cea bună”

În seara zilei de 19 iulie 1943, John Thomas Mawson, editor al revistei *Scripture Truth*, și-a dat ultima suflare și „a părăsit trupul”, fiind acum „acasă cu Domnul” (2 Corinteni 5.8). De câțiva ani suferea de astm și, de câteva ori, crizele au fost atât de violente încât i-au pus serios viața în pericol. Cu toate acestea, le-a învins până la acest ultim atac, care a durat exact o săptămână și care a pus capăt pelerinajului său și slujbei sale. La greutățile bătrâneții s-au adăugat crizele violente de astm. În ciuda slăbiciunii sale fizice, el a reușit totuși să vorbească de două ori în Ziua Domnului, cu opt zile înainte de a muri. Prima dată le-a vorbit credincioșilor despre „Omul de neam ales” din Luca 19.12-27, care călătorește într-o țară îndepărtată și își lasă slujitorii în urmă cu instrucțiunea: „Faceți comerț până când vin”. În cele din urmă, seara, a mai predicat încă o dată Evanghelia din Luca 7. Cu aceste două mesaje s-a încheiat slujirea sa.

J.T. Mawson a început să predice Evanghelia la o vârstă foarte tânără. Astfel, a avut parte de o slujire de puțin mai mult de cincizeci de ani și Dumnezeu l-a folosit astfel încât mulți oameni s-au întors la Dumnezeu. Posedând atât inima de păstor, cât și darul de evanghelist, a început să publice o revistă, *Scripture Truth*, la începutul anului 1909, în colaborare cu un alt slujitor al lui Dumnezeu, Hugh Denoon Rushton Jameson (1874-1912). H.D.R. Jameson nu a mai trăit mult timp, așa că J.T. Mawson a continuat singur lucrarea începând cu 1912. Prin această revistă, dar și prin alte scrieri publicate, el a contribuit mult la ajutorarea credincioșilor. El a păzit credința și a terminat alergarea. Credem că se poate spune cu adevărat și că el „a luptat lupta cea bună” (2 Timotei 4.7). Istoria poporului lui Dumnezeu este desfigurată de multe lupte și controverse, care nu au fost deloc bune, dar de acest gen de luptă el a fost cu totul liber, deoarece, după cum putem mărturisi, a fost foarte mult caracterizat de spiritul care ne este poruncit în 2 Timotei 2.24: „Și un rob al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți, capabil să-i învețe, răbdător”.

Cei care l-au cunoscut mai mult timp spun lucruri similare despre el. Iată câteva extrase:

„Poate că pot să merg înapoi în amintirile mele mai mult decât majoritatea, și anume până la primele zile ale iubitului nostru frate. Am fost împreună în misiuni de evanghelizare (de cele mai multe ori în corturi) în Canada, SUA și Jamaica începând din 1894 - când el avea douăzeci și trei de ani. Ceea ce m-a frapat încă de la începutul slujirii sale a fost faptul că pune accentul în mod deosebit pe *harul* lui Dumnezeu. În măsura în care eu însumi am ajuns să înțeleg din ce în ce mai mult *harul* lui Dumnezeu, cred sincer că o datorez impresiilor timpurii pe care le-am primit prin intermediul lui, care a fost tovarășul meu iubit și apreciat în slujirea Domnului pentru atât de mult timp. Modul emoționant în care se referea adesea la Domnul Însuși, chiar și felul în care obișnuia să pronunțe Numele *Isus*, a lăsat o impresie de neșters în memoria mea.”

„Am sperat că iubitul nostru frate J.T. Mawson va fi cruțat, astfel încât să poată continua slujirea, dar Domnul a hotărât altfel. Ne bucurăm pentru el, deoarece acum nu mai este chinuit de acele teribile crize de astm. După mulți ani de slujire neobosită, el a ajuns la sfârșitul pelerinajului său. El va rămâne în memoria noastră ca un evanghelist serios, pe care Dumnezeu l-a folosit cu putere în Evanghelie. Mulți dintre copiii lui Dumnezeu Îi vor mulțumi lui Dumnezeu că au auzit mesajele lui J.T. Mawson, pe care Dumnezeu le-a folosit

pentru binecuvântarea lor veșnică. De asemenea, Mawson a combinat darul de păstor cu cel de evanghelist, iar slujba sa Îl slăvea întotdeauna pe Hristos și aștepta un răspuns din partea ascultătorilor săi: și ei trebuiau să fie în realitate scrisori ale lui Hristos, „cunoscute și citite de toți oamenii” (2 Corinteni 3.2). Nu numai cu vocea, ci și cu pana sa a căutat mântuirea păcătoșilor și edificarea sfinților. Multe numere ale acestei reviste au ieșit din pana lui. La sfârșitul acestui an, el ar fi împlinit treizeci și cinci de ani de slujire în comitetul de redacție al revistei *Scripture Truth*. Această revistă lunară își datorează originea dorinței sale de a păstori turma lui Dumnezeu. Ea este trimisă în toată lumea și a ajutat mulți lucrători singuratici pe câmpul de misiune.

Poate mai mult decât orice altceva, am fost impresionat de modul în care John Mawson s-a maturizat în lucrurile lui Dumnezeu pe măsură ce a îmbătrânit și suferința i-a însoțit călătoria. Mai ales atunci când a întâmpinat opoziție în anumite cercuri, el a făcut ca Maestrul său: nu a lovit înapoi și nu s-a plâns niciodată. Dumnezeu l-a modelat și l-a modelat astfel încât, fără să știe, a fost un instrument în mâna lui Dumnezeu pentru a ne arăta cum reacționează în necazuri un spirit asemănător cu cel al lui Hristos. Ne va lipsi foarte mult, dar exemplul pe care ni l-a lăsat ne va îndemna să mergem cu mai multă seriozitate pe aceleași urme. El ne-ar îndrepta privirile de la el însuși la Domnul, pe care L-a iubit și L-a slujit din toată inima sa.”

[...] În primul număr al revistei *Scripture Truth*, J.T. Mawson, prezentând revista, scrie pe prima pagină, printre altele, următoarele:

Putem înțelege corect Sfânta Scriptură doar dacă recunoaștem că ea vorbește despre Hristos, și dacă Îl iubim pe Hristos.

[...] Suntem convinși: Cea mai sigură cale de a fi ferit de numeroasele mișcări, doctrine și spirite seducătoare este să ne ocupăm de ceea ce este bun; căci „cine este acela care vă va face rău, dacă sunteți imitatori ai binelui?” (1 Petru 3.13).

Tot binele este în Hristos Însuși și izvorăște din El; și în măsura în care El este pe primul loc în viața celor care sunt ai Lui, ei înșiși sunt fericiți și folositori altora. Atunci creștinismul devine o realitate - nu mai este imaginar și ireal, ci concret și real; nu mai este o simplă învățătură pentru minte (oricât de importantă este aceasta), ci o forță în viață.